

Sygn. akt IV CSK 620/15

POSTANOWIENIE

Dnia 26 lutego 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Strzelczyk

w sprawie z powództwa Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych
w W.

przeciwko W. W.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 26 lutego 2016 r.,

na skutek skargi kasacyjnej pozwanego

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 7 maja 2015 r., sygn. akt I ACa [...],

1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,

**2) zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1800
(tysiąc osiemset) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania
kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecnictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 k.p.c.). Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być osiągnięty tylko wtedy, gdy skarżący powoła

i uzasadni istnienie przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach może zostać oparte rozstrzygnięcie Sądu Najwyższego w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Pozwany W. W. wniósł skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 7 maja 2015 r. w sprawie z powództwa Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych w W. o zapłatę.

Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania został oparty na przesłance przewidzianej w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. W ocenie skarżącego o oczywistej zasadności skargi kasacyjnej przesądza fakt, iż Sąd drugiej instancji (podobnie jak Sąd pierwszej instancji) dokonał oceny kryterium „właściwego czasu” na ogłoszenie upadłości (w rozumieniu art. 299 § 2 k.s.h.) apriorycznie wyłącznie przez pryzmat treści art. 11 ust. 1 pr. upadłościowego. Przyjęta przez Sąd drugiej instancji zawężająca ocena tego kryterium, zdaniem skarżącego, prowadzi do wypaczenia istoty odpowiedzialności członka zarządu z art. 299 § 1 k.p.c. Poza tym skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona w odniesieniu do podstawy kasacyjnej wskazanej w pkt II 2 (naruszenia art. 382 k.p.c.). Skarżący wskazał, że w niniejszej sprawie doszło do rażącego pominięcia istotnej części materiału dowodowego przez niego zawnioskowanego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z utrwalonym w orzecznictwie Sądu Najwyższego stanowiskiem, jeżeli skarżący powołuje się na oczywistą zasadność skargi kasacyjnej jako przesłankę wniosku o jej przyjęcie do rozpoznania, skarżący powinien w oddzielnym wywodzie prawnym wykazać, że w sprawie doszło do kwalifikowanego, tj. oczywistego naruszenia prawa, widocznego od razu, bez potrzeby głębszej analizy oraz, że w wyniku takiego naruszenia prawa zapadł w Sądzie drugiej instancji wyrok oczywiście wadliwy (por. np. postanowienia Sądu Najwyższego z 5 października 2007 r., III CSK 216/07, niepubl.; z dnia 20 czerwca 2007 r., II CSK 184/07, niepubl.; z dnia 26 czerwca 2012 r., III CSK 121/12, niepubl.; z dnia 4 grudnia 2012 r., I CSK 302/12, niepubl.; z dnia 11 marca 2014 r., III SK 65/11, niepubl.).

Skarżący nie wykazywał tak rozumianej oczywistej zasadności skargi kasacyjnej. W uzasadnieniu skarżący powołuje się ogólnie na dowód z akt innej sprawy nie wskazując, które konkretnie dowody i dlaczego mają usprawiedliwiać zaniechanie złożenia wniosku o ogłoszenie upadłości zaraz po zawiązaniu spółki.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 1 i 2 k.p.c. odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Sąd Najwyższy o kosztach postępowania kasacyjnego orzekł jak w sentencji pkt 2 na podstawie art. 99 k.p.c., art. 398²¹ k.p.c. i art. 391 § 1 oraz § 6 pkt 6, § 12 ust 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. z 2013 r. poz. 490. zm.: Dz.U. z 2015 r. poz. 617).